

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Prevzvišeni g. dr. Ivan Tomažič, novi škof lavantinski.

Iz Rima prihaja vesela vest, ki jo poroča vatikansko glasila »Osservatore Romano«, da je sv. Oče papež Pij XI. imenoval g. naslovnega škofa dr. Ivana Tomažiča za škofa lavantinske škofije. Od smrti prejšnjega škofa dr. Andr. Karlina, ki je umrl 5. aprila ter bil pokopan 10. aprila, sta pretekla komaj nekaj več ko dva meseca, in že imamo novega škofa. To v tako kratkem terminu izvršeno imenovanje dokazuje, kako zaupanje ima sv. Oče do prejšnjega pomožnega škofa mariborskega. Veliko zaupanje vrhovnega poveljarja katoliške Cerkve podkreplja in potrjuje tisto zaupanje, katero je naše slovensko ljudstvo dosedaj skazovalo prevz. g. dr. Tomažiču kot večjemu in vnetemu pomočniku rajnega mariborskega škofa.

Novo imenovani škof se je rodil 1. avgusta 1876 pri Sv. Mikiavžu pri Ormožu. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani. Ko je končal bogoslovske nauke v Mariboru, je bil posvečen za duhovnika 5. decembra 1898. Od 1. avgusta 1899 do 20. maja 1901 je bil za kaplana pri Sv. Juriju ob Ščavnici, od 21. maja 1901 do 15. septembra 1903 pa je kaplanoval v Celju. Nato je odšel v Inost, kjer je bil 4. aprila 1906 promoviran za doktorja bogoslovja. Potem je bil za tajnika pri pokojnem škofu dr. Napotniku do 14. oktobra 1915, ko je bil imenovan za kanonika lavantinskega kapitlja. Dne 22. februarja 1921 je postal stolni dekan. 24. avgusta 1925 ga je papež imenoval za hišnega prelata. 8. junija 1928 pa je postal pomožni škof lavantinski. Generalni vikar je postal 1. oktobra 1928, stolni prošt 30. oktobra 1930. Po smrti g. škofa Karlina ga je stolni kapitelj izvolil za kapiteljskega vikarja = upravitelja škofije.

Novi škof mariborski, ki je 58. v vrsti lavantinskih škofov, prevzema svojo odgovornosti polno službo v izredno težkih časih. Ako je škofovsko dostojanstvo vedno bilo težko breme, je danes težje ko kedaj poprej. Novi škof naj bo preverjen, da ga bo naše ljudstvo, ki ga z veseljem sprejema, s svojimi molitvami podpiralo. S svojo apostolsko vnemo, požrtvovalno delavnostjo, ljudomilostjo in prijaznostjo je g. dr. Ivan Tomažič našel ter si zagotovil mesto v srcu našega ljudstva. Naj mu bode ta vdana ljubezen ohranjena! Vez, ki jo spleta med ljudstvom in škofom zvestoba in vdanost na eni ter očetovska ljubezen na drugi strani, je najboljšo jamstvo za izpolnitev naloge, ki jo ima izvršiti vsak škof, in to je zveličanje izročeni mu duš. Novi škof lavantinski, prevz. g. dr. Ivan Tomažič, božja pomoč z Vami! Naj Bog obilno blagoslovi Vaše delo!

V pravi luči.

Bolezen, na kateri je nekdanja Avstrija hiral, bolehal ter naposled umrla, se imenuje pangermanitis = vsenemška bolezen. Stara Avstrija je sestojala iz raznih narodov, katerim bi morala biti vsaj pravična mati, pa je bila kruta in krivična mačeha, ki je slovanske narode zatirala kot pastorko, nemškemu narodu pa dajala prednost kot lastnemu otroku in vesoljnemu dediču. Ponemčevanje slovanskih narodov je bilo stremljenje, ki je z njim bila prešinjena politika stare avstrijske države.

Vsenemštvo nekdanj.

Vse nemške stranke v nekdanji Avstriji so bile več ali manj okužene s ponemčevalno idejo in težnjo. Dočim je pri nemški konservativni, pozneje pri krščansko-socialni stranki krščanstvo nekoliko krotilo ponemčevalne nagone, so se ti med svobodomiselnostjo svobodno razvijali, izživljali in izdivjali

zoper slovanstvo. Nemška liberalna stranka, odnosno njej sledeča nemško-nacionalna stranka je smatrala Slované kot narode druge vrste, kojih naloga je, da nosijo nemški jarem. Da vsenemška ideja ni popustila ter omagala, za to so skrbeli ljudje, ki so razpaljevali vsenemško strast. To so bili radikalni vsenemci, kojih voditelja sta bila Schöner in Wolf. Njih geslo je bilo: »Nemštvo edino in vse! Nemštvo vselej in povsod!« Ker so Hohenzollernce smatrali za najmočnejše predstavnike nemštva, so zahtevali zedinjenje vseh Nemcev pod hohenzollernskim vodstvom. Od njih oboževana trobojnica je bila frankfurta: črno-rdeča-rumena, najljubša pesem pa jim je bila »Die Wacht am Rhein«. Kolikokrat smo morali slišati to pesem, ki so jo po slovenskem Spodnjem Štajerskem tulili Nemci ali boljše rečeno nemškutarji, zbrani okoli vsenemške trobojnice!

Vsenemštvo sedaj.

Svetovna vojna vsenemške ideje ni zatrla. Po sklepu mirovnihih pogodb, ki so spremenile politično lice Evrope, se je ta ideja nekoliko potuhnila. Ob ugodnem trenutku pa je z vso silo planila na dan. Njen glavni nositelj je sedaj nemški socializem pod vodstvom Adolfa Hitlerja. Ta stranka hoče izvršiti zedinjenje nemštva, ki je sedaj razdeljeno na nemško in avstrijsko državo, kar zavojevalnim potom: zavojevati in okupirati hoče Avstrijo. Proti tej nakanici se je postavila z vso odločnostjo v bran krščanska socialna stranka, ki vodi energičen boj za samostojnost Avstrije. Zanimivo je opazovati, kakšno stališče zavzema v tej borbi med Hitlerjevo Nemčijo in Avstrijo nemštvo v naši državi.

Stališče naših Nemcev.

Nemci v Jugoslaviji in osobito v Sloveniji so ostanki in duhovni dediči tistih Nemcev, pravilneje rečeno tistih nemškutarjev, ki so po naših slovens-